Nr. 42.

FREDERYK AUGUST

z Bożey Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż Sąd nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał następuiący wyrok: —

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu dnia dziesiątego Maja Tysiąc ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY

Xięstwa Warszawskiego.

Między Piotrem Nehringem Generalnym Dzierżawcą dóbr Rataje z przyległościami w powiecie Pyzdrskim Departamencie Poznańskim, tamże zamieszkałym, przez Mecenasa Łukasza Bogusławskiego, ustanowionego do ninieyszéy sprawy przed urzędem Aktowym powiatu Pyzdrskiego pod dniem dziewiątym miesiąca Kwietnia tysiąc ośmset dziewiątego roku, pełnomocnika, zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Appellacyinego Wydziału III., w dniu trzynastym Lutego tysiąc ośmset dziewiątego roku zapadłemu, z iednéy; — a Janem Michałem Dąbrowskim Generałem Brygady tychże dóbr Rataje, i innych dziedzicem, tamże zamieszkałym, przez Mecenasa Szymona Grocholskiego, przed urzędem Aktowym powiatu Pyzdrskiego w dniu dwudziestym piątym Września tysiąc ośmset dziewiątego roku ustanowionego pełnomocnika; — z drugiéy strony:

Maiąc sobie uczyniony wniosek przez rekursuiącego

iż wyrok dopiero wspomniony uchylaiąc kontrakt dwunastoletniéy dzierżawy dóbr Rataje i innych, w dniu dwudziestym pierwszym Października tysiąc ośmset pierwszego roku między rekursuiącym, a Kamerą Pruską Poznańską zawarty, w dniu zaś dwudziestym pierwszym Grudnia tegoż roku przez Wydział Ministerium Finansów w Berlinie zatwierdzony, i nakazuiąc exmissyą rekursuiącego z tychże dóbr, nayprzód Janowi Henrykowi Dąbrowskiemu Generałowi Dywizyi w nadgrodę zasług iego dla kraiu, na mocy Dekretu Nayiaśnieyszego Cesarza Francuzów, w roku tysiąc ośmset siódmym w dziedzictwo oddanych, późniéy zaś przez tegoż dziedzica, teraźnieyszemu pozwanemu odstąpionych, zapadł przeciw wyraźnemu prawu; — a wszczególności przywodząc §§. 270. i 377. tyt. V., niemniéy §. 366. i 375. tyt. XXI., tudzież §. 415 tyt. V. i §. 135. tyt. II., oraz §: 9. tyt. XIX. Części I. równie odwołuiąc się do Art. 5. uchwały Kommissyi Rządzącéy w dniu 26. Sierpnia 1807, roku wydanéy, która nie dozwala donataryuszom uchylać kontrakty dzierżawne iak tylko za poprzedniczym przyiacielskim z dzierżawcami układem; nareszcie przytaczaiąc Art. 24, Traktatu Tylżyckiego zabezpieczaiący dotrzymanie kontraktów z rządem Pruskim zawartych;

żąda skassowania zaskarżonego wyroku;

Strona zaś pozwana utrzymuiąc, iż z rozwiązaniem rządu zeszłego, razem i skutki zawartych z nim kontraktów z powodu zmian politycznych ustawać powinny; że uchwała Kommissyi Rządzącéy nakazuiąca, ażeby intraty z dóbr stósownie do dekretu Cesarskiego nadanych według aktualnego ich stanu, sposobem do przedaży używanym wyciągnione były, nie miała tém samém na żadném względzie anszlagu pruskiego, a zatem i same kontrakty za upadłe uważała; — że przy-

przytoczone przez rekursuiącego prawa stosuią się do kupuiących dobra przez dawnieyszych dziedziców zadzierżawione, a przeto do obecnéy sprawy nie służą; — że wreszcie przywiedziony Traktat Tylżycki nie może się ściągać do teraźnieyszego przypadku, który ma za sobą szczególny dekret Cesarski, ani też pod zastrzeżeniem własności prywatnych obeymować nie można Ekonomii Pyzdrskiéy, która nie była własnością rekursuiącego;

domaga się zatém odrzucenia zaniesionego rekursu; —

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora mieysce Kassacyi z powyższych przez stronę rekursuiącą przywiedzionych powodów przyznaiącego: i oprócz tego wnioskuiącego iż Sąd wyrokuiący nie mieszcząc w wyroku punktów *facti et juris*, ani wniosków obustronnych uchybił Art: 141. i 142. Kodexu postępowania cywilnego.

Sąd Kassacyiny.

wzaiemnie spory stron rozsądzaiąc:

zważywszy

§. 270. i 377. tyt: V. Części I. prawa powszechnego pruskiego, stanowiące ogólną zasadę dotrzymania zawartych umów,

zapatrzywszy się niemniéy

na §§. 1082. i 1176. tyt. XXI. tegoż prawa, według których odbieraiący darowiznę winien ią przyiąć ze wszystkiemi ciężarami i obowiązkami;

zważywszy oraz

§§. 350.—aż do 395. tyt. XXI. Części I. prawa powszechnego pruskiego

i uznawszy

iż wyrok zaskarżony nakazuiący exmissyą Piotra Nehringa z dóbr Rataie, Wymysłowa i innych, przeciwny iest powyższym wyraźnym prawa przepisom;

tenże Wyrok Sądu Appellacyinego Wydziału III. w dniu trzynastym Lutego tysiąc ośmset dziewiątego roku zapadły kassuie — Summę pięćdziesiąt cztery złotych w papierze stęplowanym od wpisu złożoną utwierdza, takąż Summę równie w stęplowanym papierze przez stronę pozwaną od ninieyszego wyroku złożoną mieć chce, tęż stronę na zwrócenie kosztów processu rekursuiącemu skazuie, i sprawę w celu powtórnego rozsądzenia Wydziałowi drugiemu Sądu Appellacyinego odsyła — mocą ninieyszego wyroku.

(podpisano) Sta: POTOCKI, Prezes.

(L. S.)

Osiński Pisarz.

Wydrukować

Felix Łubienski
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.